

پیام آزادگان

شماره 1022 دوره جدید فروردین 2734 مادی - مارچ 2026 میلادی

با ایران ما چه کردید؟

دکتر روزبه آذربرزین

شهر موشکی یزد

پایگاه عظیم زیرزمینی در دل کوه

پوشش پروژه
ایجاد پارک کوهستان در دهه ۱۳۸۰ همزمان با توسعه سایت: احتمال استفاده از پروژه تفریخی به‌عنوان پوشش

موقعیت و ساختار
در جنوب یزد و مجاورت پارک کوهستان: ساخته‌شده در عمق حدود ۵۰۰ متری سنگ‌های گرانیتی با شبکه‌ای چندلایه از تونل‌ها

طراحی عملیاتی
ساختاری شبیه مترو؛ اتصال بخش‌ها با ریل برای انتقال تجهیزات. آماده سازی و پرتاب موشک‌ها

پیامدها
تگرانی درباره آسیب به منابع آب زیرزمینی. فرونشست زمین و خطر برای مناطق مسکونی اطراف

امکانات داخلی
شامل سالن‌های مونتاژ، سوخت‌گیری و انبارهای عمیق برای نگهداری تجهیزات و کلاهک‌ها

هزینه ساخت
حفاری در گرانتیت بسیار پرهزینه است؛ برآورد جهانی ۱۰۰ تا ۳۰۰ میلیون دلار به‌ازای هر کیلومتر تونل

ALAIN
@AlainPersian

چگونه خواب خلیفه گری اسلامی تبدیل به کابوس شد؟ چگونه سرمایه گذاری چند صد میلیارد دلاری به قیمت خاک سیاه نشتن یک ملت ظرف چند روز دود شد و به هوا رفت؟ با چه حساب و تدبیری مغز های یخ زده که تنها توانشان در تفکر گذاشتن پای چپ و یا راست به هنگام ورود به مستراح است خود را مقابل تکنولوژی پیشرفته غرب و اسرائیل قرار دادند؟ براستی اسلام چه داشت و دارد که مغز های علیل با آن می خواستند دارالحرب را از بین ببرند و دنیا را دارالسلام کنند؟ جمهوری جهل و جنون و جنایت اسلامی با ایران و ایرانی چه کرد؟ ، چه امکانات رفاهی و پیشرفت برای مردم ایران ایجاد کرد که می خواست با آن دنیا را تغییر دهد؟ ایرانی در سایه رویای رهبر ناقص العقل و ناقص العضو جمهوری اسلامی سید علی خامنه ای به تیره روزی و فلاکت دچار شد . آزادیش به یغما رفت و با شکنجه ، زندان و اعدام های هر روزه مواجه گشت. در نزد جهانیان تروریست شناسائی شد . فروزه های نیکش یکی پس از دیگری نابود گشت و دزدی و فحشاء ، اعتیاد و رشوه و رانت خواری ، دروغ و خیانت و خشونت و... تمام حجم زندگیش را پر کرد. آیا با این پلیدی ها که از دل اسلام نکبتی تراوش می کند خواهان تسخیر جهان بودند؟

جمهوری جهل و جنون و جنایت اسلامی با ایران و ایرانی چه کرد؟ 47 سال سرمایه های ملی که میبایستی صرف آبادی ایران و رفاه مردم شود برای ساختن راکتور های اتمی و شهرک های زیر زمینی موشک سازی بکار رفت. زمانیکه بچه های بلوچستان در کپر و بدون کتاب درس می خواندند ، دستار بندان برای حفر تونل های زیر زمینی در کوه های گرانتی یزد به اذای هر کیلومتر 300 میلیون دلار هزینه می پرداختند .

بر اساس گزارش ها، طراحی این شبکه به گونه ای انجام شده که بخش های مختلف آن، از مونتاز و نگهداری تا آماده سازی و پرتاب، در ساختاری مشابه مترو و بر پایه مسیرهای ریلی داخلی به یکدیگر متصل هستند. موشک ها از طریق این مسیرها به سمت خروجی هایی که در بدنه کوه تعبیه شده اند منتقل شده و امکان شلیک و بازگشت سریع به عمق فراهم می شود. در این مجموعه، سالن های مونتاز برای آماده سازی نهایی، بخش های سوخت گیری و انبارهای عمیق برای نگهداری تجهیزات و کلاهک ها پیش بینی شده است. استفاده از بستر گرانتی نیز به دلیل استحکام بالا، به منظور کاهش اثر نفوذ بمب های سنگر شکن عنوان شده است. این تشکیلات درست بر بالای پارک کوهستانی یزد بنا شده است . پارک تفریحی برای پوشش زراد خانه رژیم و برنامه های کشتار جمعی و بی ثباتی منطقه . آنچه از شهرک های موشکی یزد و خرم آباد درز کرده است با فیلم های تخیلی هالیوود و جیمز باند برابری می کند. به آخوند وژن الاغ سوار روضه خوان یک مملکت با

تاریخ چند هزار ساله و ثروتی عظیم دادند و او با توهماتش خواست تا دنیا را اسلامیزه کند.

گزارش‌ها نشان می‌دهد پروژه‌های مشابه اغلب با پیوست‌های محرمانه اجرا می‌شدند و اطلاعات دقیقی درباره مراحل آن‌ها در دست نیست. با این حال، برخی شواهد به دهه 1380 بازمی‌گردد؛ زمانی که پارک کوهستان یزد با وسعتی حدود ۵۰ هکتار در حاشیه شهر احداث شد. این همزمانی، فرضیه استفاده از پروژه‌های عمرانی و تفریحی به‌عنوان پوششی برای فعالیت‌های نظامی را مطرح کرده است

از نظر هزینه، به‌دلیل ماهیت محرمانه پروژه، رقم دقیقی اعلام نشده، اما برآوردهای فنی نشان می‌دهد حفاری در بستر گرانیتهی و ایجاد چنین ساختاری مستلزم صرف منابع مالی بسیار قابل‌توجهی بوده است. داده‌های جهانی حاکی از آن است که هزینه حفاری تونل در سنگ سخت می‌تواند بین 100 تا 300 میلیون دلار به ازای هر کیلومتر باشد.

مدرسه کپری در سیستان و بلوچستان

ممکن است این پرسش مطرح شود که ایجاد چنین ساختارهایی در چارچوب دفاع ملی قابل توجیه است. در صورتی که ناظران خارجی معتقدند برنامه‌های هسته‌ای و موشکی سپاه پاسداران اهدافی چون نابودی اسرائیل و تسلط بر خاورمیانه را دنبال می‌کنند. از نگاه مردم ایران نیز، پول‌هایی که باید صرف حوزه‌هایی مانند توسعه زیرساخت‌ها، آموزش و سلامت شود، طی سال‌ها در بخشی هزینه شده که دستاورد آن تاکنون فقط فقر، فلاکت، انزوای جهانی و جنگ برای ایرانیان بوده است. ضمن اینکه همجواری این تاسیسات با مراکز شهری، غیرنظامیان را در خطر آسیب مستقیم قرار می‌دهد.

در همین روزهای اخیر که اطلاعات مربوط به شهرهای موشکی از جمله سایت موشکی یزد در کانون توجه قرار گرفت، فعالان محیط زیست درباره پیامدهای مخرب زیست‌محیطی چنین پروژه‌هایی در شبکه‌های اجتماعی اطلاع‌رسانی کردند. به گفته آنان، حفاری تونل‌های عمیق در دل ساختار سنگی، به‌ویژه در مقیاس گسترده، می‌تواند بر تعادل طبیعی سفره‌های آب زیرزمینی تأثیر بگذارد و موجب خشکی آن‌ها شود، زیرا چنین پروژه‌ای به آب فراوان نیاز دارد. پیامد استفاده بی‌رویه از منابع زیرزمینی نیز پدیده فرونشست زمین است.

آیا خشک شدن رودخانه‌ها و تالاب‌ها تصادفی بود؟

از سوی دیگر، در صورت استفاده از سوخت‌های خاص یا نگهداری مواد شیمیایی مرتبط با فعالیت‌های موشکی، احتمال آلودگی خاک و منابع آب نیز به‌عنوان یک نگرانی مطرح می‌شود.

در مجموع می‌توان چنین گفت که توسعه نظامی در کوهستان‌های گرانیتی یزد فرایندی بود که در آن، بقای سیاسی نظام اسلامی به قیمت مرگ تدریجی طبیعت و به خطر افتادن امنیت و جان انسان‌های آن منطقه تمام شد. امروز تمامی مردم ایران به اخبار بازداشت و مرگ فعالان محیط زیست باز گشته‌اند که چگونه کاووس امامی فعال محیط زیست را در زندان کشتند تا اخبار شهر های موشکی زیر زمینی انتشار نیابد. در سال 1396 نه تن از فعالان محیط زیست بازداشت شدند و در آن زمان کسی نپرسید برای چه ؟ به این بزرگان انگ جاسوسی برای اسرائیل زدند و آخوند جنایتکار جعفری دولت آبادی دادستان تهران پرونده آنها را به دست گرفت. آخوند جنایتکار محسنی اژه ای نیز به آنها انگ مفسد فی الارض را چسباند. کسانی که قلبشان برای محیط زیست ایران می‌تپید عبارت بودند از : خانم طاهره قدیریان ، دانشمند برگزیده سال 2008 یونسکو. خانم نیلوفر بیانی ، کارشناس دفتر سازمان ملل . آقای همومن جوکار . خانم سپیده کاشانی . آقای امیر حسین خالقی . آقای مراد طاهباز . آقای محسن اسلامی . آقای کاوه مدنی . آقای سام رجبی . همانطوریکه اشاره کردم ایران یار کاووس سید امامی فعال محیط زیست را در زندان به قتل رساندند.

دیده بان حقوق بشر
@hrw_fa

Following

دیده بان حقوق بشر امروز گفت مقامات ایران اتهاماتی به هشت فعال محیط زیست تحت بازداشت وارد کرده اند که می تواند منجر به حکم اعدام شود. مقامات ایران باید فوراً این فعالان را که ۹ ماه است در بازداشت خودسرانه به سر می برند آزاد کنند.

hrw.org/fa/news/2018/1...

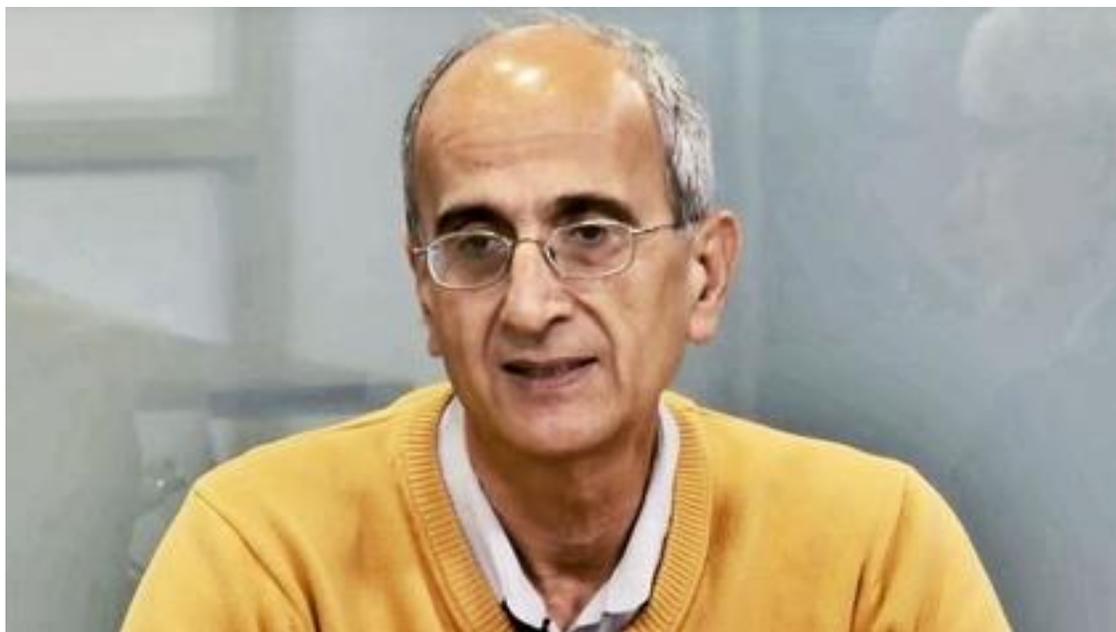
Translate Tweet

نامه سرگشاده خانواده های فعالان محیط زیست به سران سه قوه
به بیش از ۶ ماه بازداشت بدون دلیل و مدرک عزیزانمان پایان دهید

An open letter from families of imprisoned environmental activists to Iranian officials
End more than 6 months of unjust imprisonment of our dearest ones

2:07 PM - 26 Oct 2018

ایران یار کاووس سید امامی . دکتر جامعه شناس و فعال محیط زیست و مدیر عامل موسسه حیات وحش میراث پارسیان که در 19 بهمن 1396 بخاطر فاش نشدن پروژه های شهرک های موشکی زیر زمینی در زندان اوین به قتل رسید.

زمانیکه مرگبارترین حادثه مربوط به معادن ایران در رژیم دستار بندان اشغالگر اتفاق افتاد و در جریان آن تعداد بسیاری از کارگران معدن ذغال سنگ طبس جان باختند علت را در نشست گاز متان و نارسائی دستگاه های حفاظتی اعلام کردند . در این زمان پیشرفته ترین امکانات را بخدمت ساختن شهرک های موشکی در یزد و خرم آباد اختصاص داده بودند.

یکی از کارگران معدن ذغال سنگ که تعدادی از همکاران او در حادثه جان باخته بودند به یکی از روزنامه های ایران می گوید: «آنقدر در تمام این سال ها مرگ دیده ایم که باور نمی کنید. هنوز یک ماه نشده است. همین حدود چهار هفته پیش یک پرتاب زغال در معدن داشتیم که 4 تن سوختند. 4 نفر مصدوم شدند؛ یعنی از سرتاپا سوختند. هیچکس از این مرگ ها حرف نمی زند. سال 1391، 9 نفر جلوی چشم خودم پودر شدند. من سال 1395، برای کار کردن وارد یکی از معادن زغال سنگ طبس شدم، اما پس از 3 سال و نیم بیرون آمدم. جایی که کار می کردم زیر نظر معادن اصفهان بود. معادن طبس گسترده هستند و شرکت های متعددی آنجا کار می کنند. بیشترشان خصوصی هستند و پیمانکار. شرکت معدنی که من در آن کار می کردم، کارد را به استخوانم رساند. در آن سال با حق بیمه و سنوات و

اضافه کار فقط 5میلیون و 700می گزفتم. خرج یک ماه زن و بچه ام را نمی رساندم. اگر واقعیت را می خواستی حساب کنید اصل حقوقم 4 میلیون می شد. تازه به ما دستکش و چکمه و لباس مناسب هم نمی دادند. سطح ایمنی در معادن مختلف فرق می کند. من یک شیفت رفتم معدن جو و آدمم بیرون. واقعاً از نبود ایمنی آنجا فرار کردم. بیشتر این شرکت های بخش خصوصی

به صورت سنتی کار می کنند و نیمه مکانیزه هستند و امکانات اولیه را ندارند. سنسور سنجش گاز در آنها وجود ندارد.

در فاجعه معدن ذغال سنگ طبس وزیر وژن صنعت و معدن و تجارت جمهوری اسلامی ، سید محمد اتابک در محل حاضر شد و گفت : دولت هزینه کفن و دفن کارگران کشته شده را دنبال می کند !!!!!!!!!!!!!

در تمام سالهائی که مردم ایران در فقر و فلاکت زندگی میکردند ، رژیم اشغالگر جمهوری اسلامی در فکر بسط امپراتوری اسلامی و ساختن بمب اتم و موشکهای قاره پیما و دادن پول به تروریست های عرب بود.

شهرک موشکی در بندر عباس.

امروز می بینیم که این تاسیسات که با هزینه های میلیارد دلاری بنا شده نظیر تاسیسات نطنز و فردو یکی پس از دیگری دود شده و به هوا میروند. آنچه باقی میماند سرزمین سوخته ای است جا مانده از اشغال مثنی تازی پرست متوهم که آرزوی بسط امپراتوری اسلامی را با خود بگور خواهند برد.

ساخت تاسیسات نظامی در نقاط مختلف جهان تابعی از پروتکل‌های مختلف مانند **حفاظت از میراث تاریخی، حفظ منابع طبیعی و امنیت جوامع انسانی** است. به این معنا که استقرار یک مرکز نظامی نباید به تهدیدی برای منابع طبیعی، آثار باستانی و جان انسان‌ها تبدیل شود. با این حال، در جمهوری اسلامی نه تنها چنین پروتکل‌هایی رعایت نمی‌شود که تاسیسات نظامی به شکلی معنادار و عامدانه یا در مجاورت آثار تاریخی و طبیعی بنا می‌شوند یا از سپر انسانی به‌عنوان بخشی از ساختار دفاعی استفاده می‌کنند. روندی که انگار در دنیای اسلام و نزد مسلمانان به عنوان یک تز جنگی شناخته شده است. پنهان شدن سران رژیم در بیمارستانها و احداث مراکز سرکوب در مدارس نمونه هائی از این عمل غیر انسانی و غیر اخلاقی است.

نمونه بارز این رویکرد نیز شهر یا پایگاه موشکی امام علی در خرم‌آباد است که یکی از کلیدی‌ترین زرادخانه‌های موشکی در دل سفیدکوه به شمار می‌رود و تهدید ناشی از آن طیفی گسترده از میراث تاریخی و پیشاتاریخی را در برمی‌گیرد. شهری به وسعت خود خرم‌آباد، اما زیر زمین .

دره خرم‌آباد یکی از کهن‌ترین زیستگاه‌های بشر در فلات ایران است. این دره به دلیل محصور بودن میان کوه‌های مرتفع مانند سفیدکوه و مخمل‌کوه، وجود چشمه‌های خروشان و رودخانه‌های دائمی، از دوران پیشاتاریخی بستری ایده‌آل برای سکونت انسان‌ها بوده است.

شاخص‌ترین ویژگی تمدنی این دره وجود مجموعه‌ای از غارهای پیشاتاریخی (پنج غار کلد، قمری، گیلوران، یافته و کنجی و پناهگاه صخره‌ای گراارجنه) است که تیرماه 1404 به عنوان بیست‌ونهمین اثر ایران در فهرست آثار جهانی یونسکو نیز ثبت شدند. عرصه این غارها در پرونده موردتایید یونسکو مشتمل بر 400 هکتار و حریم آن نیز هفت هزار هکتار است.

یافته‌های باستان‌شناختی در این غارها، از جمله ابزارهای سنگی و بقایای حیوانی، نشان‌دهنده تداوم سکونت انسان از دوران پارینه‌سنگی میانه و جدید (بیش از 50 هزار سال پیش) است. باستان‌شناسان در غار قمری این مجموعه، شواهدی از سکونت نئاندرتال‌ها در 80 هزار سال پیش را کشف کرده‌اند.

علاوه بر غارهای پارینه‌سنگی، قلعه شاپورخواست یا فلک‌الافلاک نیز که پیشینه آن به دوران ساسانیان می‌رسد و در طول تاریخی همواره کاربری‌های مختلف داشته، از آثار مهم تاریخی و تمدنی خرم‌آباد است.

به این موارد باید اهمیت راهبردی منطقه از منظر موقعیت جغرافیایی، در طول تاریخ را افزود که آن را به دروازه زاگرس تبدیل کرده بود. به طوری که در طول تاریخی همواره از آن به‌عنوان مسیری برای جابجایی و تجارت استفاده می‌شد.

چنین محوطه‌ای که لایه‌های مختلف تاریخی و تمدنی را در خود جای داده است، اکنون به‌جای آنکه تحت حفاظت ویژه و پروتکل‌های سخت‌گیرانه میراث جهانی باشد، به دلیل استقرار شهر موشکی سپاه پاسداران در معرض نابودی قرار دارد.

واقعیت تلخ این است که لرزه‌های سهمگین ناشی از انفجارها از دهه‌های گذشته تا حملات هوایی اخیر به‌مانند پتکی بر پیکره غارهای پارینه‌سنگی محسوب می‌شوند و می‌توانند شناسنامه تاریخی این مرزوبوم را مخدوش و غیرقابل استناد کنند.

پایگاه موشکی امام علی در غرب خرم‌آباد و در دامنه‌های سفیدکوه، بخشی از کمربند کوهستانی زاگرس، قرار دارد؛ موقعیتی که از منظر جغرافیایی، ترکیبی از پناه طبیعی، دسترسی محدود و امکان استتار را فراهم می‌کند.

از نظر فنی، شواهد قابل‌اتکاتر نشان می‌دهد که این پایگاه زیرساختی زیرزمینی و سیلویی دارد و به‌عنوان یکی از پایگاه‌های دارای سیلوهای پرتاب عمودی موشک در ایران شناخته

می‌شود؛ سیلوهایی که برای نگهداری و شلیک موشک‌های بالیستیک مانند شهاب-3 طراحی شده‌اند.

در گزارش‌های تحلیلی و تصاویر منتشرشده پس از حملات هوایی، در کنار سیلوها، به وجود ورودی‌های تونلی و فضاهای زیرزمینی نیز اشاره شده است. این تونل‌ها به احتمال زیاد شبکه‌ای از فضاهای نگهداری، جابه‌جایی و آماده‌سازی تجهیزات در دل کوهستان را شکل می‌دهند.

از منظر راهبردی، استقرار چنین زیرساختی در زاگرس امکان بهره‌گیری از پوشش طبیعی کوهستان برای استتار و حفاظت فیزیکی را فراهم می‌کند. با این حال، این پایگاه طی دو دهه اخیر به یکی از اهداف موردتوجه در تنش‌های منطقه‌ای تبدیل شده است.

انفجار سال 1389 و گزارش‌های مبتنی بر تصاویر ماهواره‌ای از حملات در سال‌های 1404 و 1405 نشان می‌دهد که این منطقه تنها یک سایت دفاعی محسوب نمی‌شود، بلکه به‌طور بالقوه یک نقطه در معرض خطر است. خطری که فقط به خود پایگاه خلاصه نمی‌شود و آثار تمدنی مجاور آن را نیز تهدید می‌کند.

فاصله فلک‌الافلاک و غارهای پارینه‌سنگی خرم‌آباد با پایگاه موشکی امام علی بین 10 تا 20 کیلومتر برآورد شده است و به این ترتیب می‌توان گفت که تحت تاثیر مستقیم هر نوع لرزش ناشی از انفجار بمب‌های سنگ‌شکن قرار دارند. کم‌اینکه در نتیجه انفجاری در این پایگاه در مهرماه 1402 ساکنان خرم‌آباد تصور کردند در این شهر زلزله‌ای رخ داده است.

شهر موشکی امام علی در خرم‌آباد علاوه بر اینکه طی جنگ 12 روزه و عملیات مشترک آمریکا و اسرائیل در سال‌های 1404 و 1405 چندین بار هدف حمله‌های سنگین قرار گرفت، طی سال‌های گذشته نیز شاهد انفجارهایی بود که هنوز هم منشا آن به طور کامل مشخص نشده است. از جمله انفجاری که صبح روز بیستم مهرماه سال 1389 در این پایگاه رخ داد.

یکی از جنجالی‌ترین پرونده‌های رمزگشایی‌نشده مربوط به پایگاه موشکی امام علی، سانحه سقوط هواپیمای مسافربری توپولف 154 (پرواز شماره 956 ایران‌ایرتور) در صبح 23 بهمن 1380 است.

این پرواز که از تهران عازم خرم‌آباد بود، تنها دقایقی قبل از فرود، از صفحه رادار محو و ارتباط با خلبان قطع شد. هواپیما سقوط کرد و تمامی 119 سرنشین آن جان باختند.

اگرچه مقام‌های رسمی در آن زمان طبق روال معمول، «اشتباه خلبان» را علت اصلی برخورد با کوه اعلام کردند، قرارگیری محل دقیق سقوط در ضلع شمالی شهر موشکی امام علی، موجی از فرضیات و تردیدهایی را در میان افکار عمومی و اهالی بومی منطقه ایجاد کرد.

در همان زمان، زمزمه‌های مطرح بود مبنی بر اینکه ساکنان روستاهای اطراف صدای انفجار و شلیک را شنیده‌اند. حتی گفته می‌شد دو تن از ساکنان روستا که اعلام کرده بودند بال‌های آتش‌گرفته هواپیما را دیده‌اند، ناپدید شدند. محل برخورد هواپیما با زمین هم بلافاصله قرنطینه شد و تحت تدابیر امنیتی شدید نیروهای سپاه پاسداران قرار گرفت. یک بار دیگر ماجرای هواپیمای اکرایی تکرار شد ولی در جو امنیتی خیلی زود خاموش گشت. ماجرائی که باشلیک موشک از پایگاه امام علی بسوی هواپیمای روسی بطور عمدی خاموش گشت.

سالهاست که می‌گویم: هر روز که بر عمر این رژیم اشغالگر اهریمنی افزوده شود باید منتظر یک فاجعه جدید بود.

